

[Grove]

Der kan vel også være grund til at hæfte sig ved, at en gennemførelse af den samlede pakke af direktivforslag vedrørende moms og punktafgifter inden for Fællesskabet ikke kun rejser problemer for, skal vi sige et højskattelandsom Danmark, men også for en række sydeuropæiske lande, hvis direkte og indirekte beskatning dels er lavere, dels er ganske anderledes sammensat end vores her i Danmark.

Der er vel god grund til at betvivle visdommen i en hastig harmonisering mellem EF-landene på dette område. For det første udgør afgiftsforskellene mellem medlemslandene ikke nogen afgørende hindring for samhandel; afgiftsforskellene er vel reelt kun af betydning for grænsehandelen mellem de pågældende lande, men ikke for det almindelige varesalg i Fællesskabet. Det skyldes ganske enkelt, at uanset hvor i Fællesskabet en given vare er produceret, behandles den afgiftsmæssigt ens i de enkelte medlemslande. En vesttysk- og en danskproduceret vare behandles således afgiftsmæssigt ens i Danmark, ligesom en dansk- og en vesttyskproduceret vare behandles afgiftsmæssigt ens og sælges på lige vilkår i Vesttyskland, så det kan ikke være af handelssamkvemsgrunde, vi skulle gøre det.

For det andet vil en omfattende skattemæssig harmonisering inden for EF nødvendigvis vende op og ned på hele skatte- og afgiftsstrukturen i de enkelte medlemslande. Vi kan jo ikke se bort fra de meget store forskelle mellem de finansieringsordninger, som de enkelte EF-lande har valgt, bl.a. på syge- og arbejdsløshedsdagpengeområdet. Således har der i lande som f.eks. Frankrig og Vesttyskland været tradition for at lade hovedparten af de offentlige udgifter til social- og sundhedsformål samt udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse dække gennem de særlige arbejdsmarkedsfinansierede ordninger. Det kan vi jo ikke sige at vi har tradition for her i Danmark; tværtimod, her er det jo en tradition at lade hovedparten af disse udgifter dække over skattebilletten.

Direktivforslagene ville, såfremt de i øvrigt blev gennemført, kun skabe vanskeligheder herhjemme, hvor den indirekte beskatning for øjeblikket vel er det eneste anvendelige alternativ til en forhøjelse af personbeskatningen. Og der skal ikke være tvivl om, at vi fra konservativ side ikke ønsker en højere direkte beskatning; tværtimod vil vi gerne have den sat ned

og vil også gerne arbejde på det på længere sigt. Derfor mener vi ikke, at harmonisering på dette område er en stor fordel for EF, og vi har ingen interesse deri.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne takke, fordi jeg kan få lov til at springe i ordførerrækken og komme til nu; jeg skal til et andet møde her i huset.

Om de foreliggende forslag vil jeg gerne sige følgende:

EF-redegørelserne nr. 7, 8 og 9 drejer sig om tobak, spiritus og cigaretter; sådan har man opdelte dem. Efter vores opfattelse er der her ikke blot tale om afgifter; det er et vægtigt led i sundhedspolitikken.

EF-redegørelse nr. 10 drejer sig om benzin. Direktivforslaget går direkte imod den politik, der er lagt fra dansk side, nemlig at vi må have afgifter på benzinen for at gennemtvinge besparelser.

EF-redegørelserne nr. 4 og 5 drejer sig om forslaget om, at man skal indføre to momssatser i stedet for én, og at man maksimalt skal have 20 pct. i afgift i stedet for 22 pct. To satser i stedet for én – det er naturligvis for at gøre tingene indviklede.

En af de ting, man foreslår, er nedsættelse af momsen på madvarer. Det lyder i sig selv tiltalende, men da det gælder både dyre madvarer og billige madvarer, ved vi fra undersøgelser, at effekten er, at det først og fremmest er dem, der køber de dyre madvarer, der får den største fordel.

EF-redegørelse nr. 6 vedrører et direktivforslag, som forudsætter – før det kan gennemføres – at man har gennemført ensartede momssatser i hele EF.

Jeg vil gerne sige om disse direktivforslag – i modsætning til det, jeg kunne sige om de tre første, vi behandlede i dag – at jeg på det mest indstændige må advare imod, at man beskæftiger sig med disse før at gennemføre dem. De ødelægger vores sundhedspolitik, de ødelægger vor politik med hensyn til besparelser på benzinområdet – og de modvirker også dér vores sundhedspolitik, fordi vi jo har et klart ønske om, at vi skal fremme de ting, som sviner mindst, også på dette område.

Og endelig, før man overhovedet kan gå til en behandling af satserne med hensyn til punktafgifter og moms, var det jo rimeligt, om